

CABEZO PARDO
(San Isidro / Granja de Rocamora, Alicante)
Excavaciones arqueológicas en el yacimiento de la Edad del Bronce
Juan Antonio López Padilla
(coord.)

LÓPEZ PADILLA, Juan Antonio (coord.). *Cabezo Pardo (San Isidro/ Granja de Rocamora, Alicante). Excavaciones arqueológicas en el yacimiento de la Edad del Bronce.* Pròleg Jorge A. SOLER DÍAZ Introducció Juan Antonio LÓPEZ PADILLA. Alicante: Museo Arqueológico de Alicante-Diputación de Alicante, 2014. 409 pàgs., fotos i ils. [22 x 29].

Publicació de les excavacions desenvolupades pel MARQ des del 2006 a Cabezo Pardo, amb restes corresponents al II mil.lenni a.C. Es tracta d'un treball redactat des d'una perspectiva pluridisciplinària sobre el món argàric, que compta amb 25 autors per la redacció dels resultats. Es comenta la paleoecologia del territori, s'estudia el paisatge i la cartografia, i es porten a terme anàlisis amb C14.

S'observen aspectes relatius al territori argàric del Bajo Segura, el seu poblament i s'inclouen els antecedents històrics. Els autors busquen determinar les condicions ambientals de la zona en el període a partir d'una anàlisi geomorfològica i de cartografia. Sembla que llavors el clima era àrid amb contrastos de pluges intenses. S'aporta també una àmplia cartografia dels ss. XVII al XXI. A continuació s'estudia de manera detinguda el poblament i es considera que era una zona molt poblada, amb poblats de mides petites.

A partir de l'excavació es localitzen els edificis i la forma del poblament juntament amb les dades d'ocupació de les diverses parts i les troballes: instrumental lític per a les diverses tasques quotidianes i les hipòtesis de funcionalitat de les restes trobades (amb quadres esquemàtics i imatges), els fragments de ceràmica (que es classifiquen per la seva forma) força reiteratius i sense decoracions a partir dels quals s'ha fet una tipologia. El jaciment aporta una cronologia força antiga de formes obertes i pocs contenidors de mides grans. També s'ha obtingut informació dels objectes òsis, consistint bàsicament en punxons i objectes afilats, sent molt escassos els objectes d'ornamentació i inexistents els de marfil, cosa que contrasta amb altres jaciments pròxims; tampoc eren abundants els objectes de metall, dades curioses per als jaciments argàrics. S'estudien les formes òsies humanes i d'animals.

Es desenvolupa una anàlisi per revisar les formes de construcció i conèixer l'organització de l'hàbitat camperol i es mostren els mètodes de treball emprats. Era una comunitat que vivia de la ramaderia (ovelles, porcs i vaques) i del cultiu del blat i la civada, juntament amb les llegums. Amb capacitat per valdre's dels recursos pròxims, i sembla que quasi no treballaven el metall. Es comparen les troballes amb les que hi ha a altres jaciments pròxims i s'observa la gran disparitat de tombes als assentaments argàrics. Consideren que les diferències es deuen al model d'ocupació i explotació del territori, i creuen que el jaciment conserva semblances amb els del Bajo Segura i Bajo Vinalopó.

Traducción de la reseña anterior:

Publicación de las excavaciones desarrolladas por el MARQ desde el 2006 en Cabezo Pardo, con restos correspondientes al II milenio a.C. Se trata de un trabajo redactado desde una perspectiva pluridisciplinar sobre el mundo argárico, que cuenta con 25 autores para la redacción de los resultados. Se comenta la paleoecología del territorio, se estudia el paisaje y la cartografía, y se llevan a cabo análisis con C14.

Se observan aspectos relativos al territorio argárico del Bajo Segura, su poblamiento y se incluyen los antecedentes históricos. Los autores buscan determinar las condiciones ambientales de la zona en el período a partir de un análisis geomorfológico y también una amplia cartografía de los ss. XVII al XXI. A continuación se estudia de un modo detenido el poblamiento y se considera que era una zona muy poblada, con poblados de tamaño pequeño.

A partir de la excavación se localizan los edificios y la forma del poblado, junto con los datos sobre la ocupación de las diversas partes y los hallazgos: instrumental lítico para las diversas tareas cotidianas y las hipótesis de funcionalidad de los restos localizados (con cuadros esquemáticos e imágenes), los fragmentos de cerámica (que se clasifican por su forma) bastante reiterativos y sin decoraciones a partir de los cuales se ha hecho una tipología. El yacimiento aporta una cronología bastante antigua de formas abiertas y pocos contenedores de gran tamaño. También se ha obtenido información de los objetos óseos, cosistiendo básicamente en punzones y objetos afilados, siendo muy escasos los objetos de ornamentación e inexistentes los de marfil, cosa que contrasta con otros yacimientos próximos; tampoco eran abundantes los objetos de metal, dato curioso para los yacimientos argáricos. Se estudian las formas óseas humanas y de animales.

Se desarrolla un análisis para revisar las formas de construcción y conocer la organización del hábitat campesino y se muestran las formas de construcción y los métodos de trabajo empleados. Era una comunidad que vivía de la ganadería (ovejas, cerdos y vacas) y del cultivo del trigo y la cebada, junto con las legumbres. Con capacidad para valerse de los recursos próximos y al parecer casi no trabajaban el metal. Se comparan los hallazgos con los que hay en otros yacimientos próximos y se observa la gran diversidad de tumbas en los asentamientos argáricos. Consideran que las diferencias se deben al modelo de ocupación y explotación del territorio, y creen que el yacimiento conserva semejanzas con los del Bajo Segura y Bajo Vinalopó.

IHE
(Secretaria de la revista)